

Με την παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου, του Υπουργού Πολιτισμού κ. Θάνου Μικροσίτακου, του Διοικητή της Εθνικής Τράπεζας κ. Γιώργου Μίρκου, των τοπικών αρχών και πλήθους κόσμου πραγματοποιήθηκαν στις 29 Νοεμβρίου τα εγκαίνια του Πολιτιστικού Κέντρου της Εθνικής Τράπεζας στην Πάτρα.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

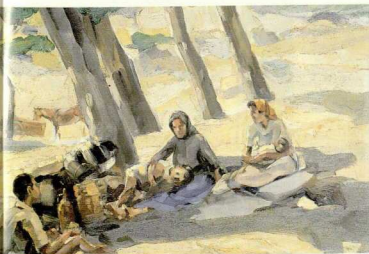

Χαρακτηριστικό κτήριο της Πάτρας και ορόσημο στον πολεοδομικό της ιστό, η οικία Ν. Θωμοπούλου (1870) περιήλθε στην Εθνική Τράπεζα, η οποία μερίμνησε αμέσως για την αποκατάστασή του. Τα εγκαίνια του **Πολιτιστικού Κέντρου της Εθνικής Τράπεζας** στην Πάτρα, το οποίο καλύπτει όλες τις σύγχρονες λειτουργικές ανάγκες, έγιναν στις 29 Νοεμβρίου.

Το Πολιτιστικό Κέντρο εγκαταστάθηκε με έκθεση έργων τέχνης από τις συλλογές της Τράπεζας και του Μορφωτικού Ιδρύματος, με τίτλο "Η Ανθρώπινη Μορφή στην Τέχνη", που επιμελήθηκε η ιστορικός της τέχνης κ. Ματούλα Σκαλιτσά.

Την Εθνική Τράπεζα συνδέουν ισχυροί και παλαιοί δεσμοί με την Πελοποννησιακή πρωτεύουσα: Πριν από 150 χρόνια ακριβώς, άρχισε να λειτουργεί στην Πάτρα το πρότυπο κατάστημα της Εθνικής –πρώτο σε όλη την τότε ελληνική επικράτεια–, το οποίο συνέβαλε αποφασιστικά στην οικονομική ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής.

Τα εγκαίνια του κέντρου εντάσσονται σε ένα γενικότερο πλαίσιο πολιτιστικών παρεμβάσεων της Τράπεζας, το οποίο εκφράζει και επαναπροσδιορίζει τον κοινωνικό της ρόλο. Στα 155 χρόνια της μέχρι σήμερα ιστορίας της έχει συμπορευτεί με τις τύχες και την ιστορία του τόπου μας και έχει ταυτιστεί στην κοινή συνείδηση με κάθε προοδευτική και εθνικής εμβέλειας προσπάθεια.

Έτσι, δημιουργήθηκε πρόσφατα ένα καινούργιο πολιτιστικό ίδρυμα, στο οποίο υπάγονται: το ανάλογο Κέντρο που λειτουργεί από το 1988 στη Θεσσαλονίκη, το νέο Κέντρο που εγκαινιάσαμε στην πόλη μας, καθώς και εκείνο της Αθήνας, το οποίο στεγάζεται στην οδό Αγίου Κωνσταντίνου και θα αρχίσει να λειτουργεί τον επόμενο Μάρτιο. Στο δίκτυο αυτό πρόκειται να προστεθούν παρόμοια Κέντρα στην Κομοτηνή, την Ξάνθη και τη Λευκωσία της Κύπρου.

Στην προσπάθεια αυτή εντάσσεται και το σχεδιαζόμενο Κέντρο Πολιτισμού και Οικονομικής Ανάπτυξης στη Θεσσαλονίκη: Πνευματικό και Επιχειρηματικό κέντρο της Βορείου Ελλάδος και σημείο αναφοράς στον χώρο των Βαλκανίων, με Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (του Οργανισμού Πολιτιστικής Προτεινόμενης), Κοινοβούλιο των Αποδήμων (του Υπουργείου Εξωτερικών), και πλέγμα επιχειρηματικών σχολών της Εθνικής Τράπεζας, με πολλές βοηθητικές μονάδες (συνεδριακό κέντρο, βιβλιοθήκες κλπ.).

Και καθώς δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς πολιτισμό, διότι πρόκειται για δύο έννοιες που συμπυκνώνονται και περνούμε ταυτόχρονα, μόνο μέσα από την αρμονική συνύπαρξή τους μπορούμε να προδοκούμε τη γενικότερη αναβάθμιση της ζωής μας και την ανταπόκρισή μας προς τις απαιτήσεις των νέων καιρών.

Μην παραγνωρίζοντας τα οικονομικά προβλήματα που υπάρχουν σήμερα στην Πάτρα, η διοίκηση της Τράπεζας έχει αναλάβει σχετικές πρωτοβουλίες για την καλύτερη επίλυσή τους και έχει σαφείς προτάσεις για την προώθηση συγκεκριμένων αναπτυξιακών προγραμμάτων. Διότι η Πάτρα δικαιούται και μπορεί να ξαναπάρει τη νευραλγική θέση της ως μια από τις σημαντικότερες πύλες της χώρας μας προς τη Δύση.

Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, αναζητούμε λύση για τη δημιουργία μιας πολυδύναμης σύγχρονης μονάδας (ανάλογης αυτής της Θεσσαλονίκης), ενός διεθνούς οικονομικού, τραπεζικού, πολιτιστικού και οικολογικού κέντρου της Μεσογείου (με συνεδριακές αίθουσες, σχολές, βιβλιοθήκες κλπ.), το οποίο θα συγκεντρώνει, μεταξύ άλλων, τους εκπροσώπους των εμπορικών τραπεζών της ευρύτερης περιοχής της Μεσογείου που ήδη αναζητούν μια μόνιμη μεσογειακή έδρα. Η Πάτρα αναμφισβητητα προσφέρεται για μια τέτοια μόνιμη εγκατάσταση και σίγουρα της ανήκει αυτή η μοναδική για τη χώρα μας μονάδα.

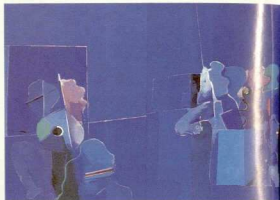
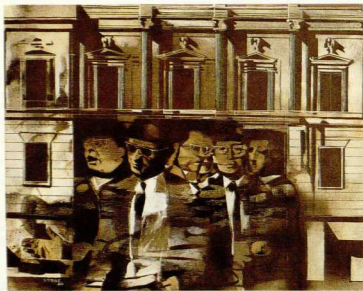
Ν. Γέζης (1842 -1901),
"Ελληνίδα γιαγιά"
(μοτέθι). Σελ. Ε.Τ.Ε.

Γ. Μαυροβιός (1913),
"Α. Βοερόζης"
(ελασιογραφία).
Σελ. Μ.Ι.Ε.Τ.

Β. Γερμενής (1896 - 1966),
"Αγρότισσες"
(ελασιογραφία).
Σελ. Ε.Τ.Ε.

Γ. Γουναρόπουλος (1889 -1977),
"Ψαράς ή Αλιάρδα"
(ελασιογραφία).
Σελ. Ε.Τ.Ε.

Ν. Εγγονόπουλος (1907 -1985),
"Ο Ούσσοςας δίγειαται στον Όμηρο"
(ελασιογραφία).
Σελ. Ε.Τ.Ε.

Δ. Μυρtilός (1934),
"Σύνθεση με γυαλιά
ηλίου" (ελαιογραφία).
Συλλ. Μ.Ι.Ε.Τ.

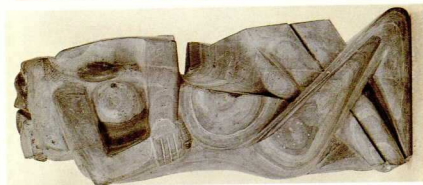
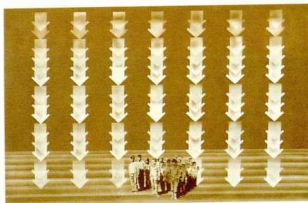
Δ. Κοκκιτιδής (1929),
"Μεταποσέις"
(ακρίλικο).
Συλλ. Μ.Ι.Ε.Τ.

**Ν. Λύτρας
(1834 -1904),**
"Ο Γ. Σταύρος
με την ουσιά του"
(μορέλι). Συλλ. Ε.Τ.Ε.

Γ. Μόραλης (1916),
"Κορίτσι που λύει το
σαντάλι του" (ακρίλικο).
Συλλ. Μ.Ι.Ε.Τ.

Τα έργα τέχνης, από τα οποία συγκροτείται η έκθεση που διοργανώθηκε, προέρχονται από την καλλιτεχνική συλλογή της Εθνικής Τράπεζας και του Μορφωτικού Ιδρύματος. Η έκθεση έχει τίτλο "Η Ανθρώπινη Μορφή στην Τέχνη" και συνοδεύεται από δύο καλαίσθητα έντυπα. Στο πρώτο ανατύπωσης οι δεσμοί της Εθνικής με την Πάτρα και επεξηγείται με τεκμηριωμένο τρόπο η κεντρική ιδέα της έκθεσης. Το δεύτερο έντυπο προορίζεται για το ειδικό μουσειοεκπαιδευτικό πρόγραμμα, το οποίο απευθύνεται σε μαθητές των τελευταίων τάξεων του Δημοτικού και των πρώτων τάξεων του Γυμνασίου, ενώ το Κέντρο είναι αφιερωμένο στα νιάτα της Πάτρας.

Η έκθεση με τίτλο "Η Ανθρώπινη Μορφή στην Τέχνη" εντάσσεται στο πλαίσιο ενός ευρύτερου παιδευτικού στόχου, που έχει τεθεί από την Εθνική Τράπεζα σχετικά με τις εκθεσιακές της δραστηριότητες. Παρουσιάζει την εικαστική εξέλιξη της ανθρώπινης μορφής από τον ακαδημαϊσμό έως την αφαίρεση, περνώντας από τον εμπρεσιονισμό, τον εξπρεσιονισμό, τον υπερρεαλισμό και τον κριτικό ρεαλισμό. Η έκθεση διαρθρώνεται σε ανάλογες ενότητες, διαγράφοντας μια πορεία που ξεκινάει από τη νατουραλιστική αναπαράσταση της πραγματικότητας και ολοκληρώνεται με τη σχεδόν πλήρη αναιρέσή της. Στην πρώτη ενότητα (ακαδημαϊσμός) εκτίθενται έργα των Ν. Γύζη, Νικηφ. Λύτρα, Ν. Σουδιά-Τσιπλίδου, Π. Μαθιόπουλου, Γ. Ιακωβίδη, Γ. Ροϊλού, Σπ. Βικάντου, Φ. Κόντογλου κ.ά. Στην δεύτερη ενότητα (εμπρεσιονισμός) εκτίθενται έργα των Ου. Αργυρού, Β. Γερμενί, Β. Ιθακίσιου, Α. Βουρλούμη, Γ. Μαυροϊδη, Ε. Θωμόπουλου, Σ. Λασκαρίδου, Κ. Παπαχριστόπουλου κ.ά. Στην τρίτη ενότητα (εξπρεσιονισμός) εκτίθενται έργα των Π. Σαραφινιάου, Χ. Μπότσογλου, Μ. Φραγκούλη, Τ. Σινόπουλου κ.ά.

Στην τέταρτη ενότητα (υπερρεαλισμός) εκτίθενται έργα των Γ. Γουναρόπουλου, Γ. Στέρη, Ν. Εγγονόπουλου, Α. Ίσαρη κ.ά.

Στην πέμπτη ενότητα (κριτικός ρεαλισμός) εκτίθενται έργα των Δ. Μυταρά, Δ. Περδικιδη κ.ά. Στην έκτη και τελευταία ενότητα (αφαίρεση) τα έργα ξεκινούν από τη σταδιακή σχηματοποίηση της μορφής ως την τελική σχεδόν αναιρέση της, με εκπροσώπους τους Γ. Μόραλη, Ν. Νικολάου, Δ. Κοκκινίδη, Ν. Κεοσανλή, Α. Περράκου, Π. Πρέκα κ.ά.

Την έκθεση συνοδεύουν και γλυπτά, τα οποία, αν και δεν μπορούν να υπακούουν στις παραπάνω ενότητες, εντούτοις ακολουθούν μια σκληρή πορεία που έχει δείγματα ακαδημαϊκής τέχνης, με χαρακτηριστικά τόσο του εξιδανικευμένου κλασικισμού (Κ. Δημητριάδης, Μ. Τόμπρος) όσο και τον νατουραλισμό (Θ. Απάρτης, Κ. Παπαχριστόπουλος, Γ. Παππάς), καθώς επίσης και ορισμένα που κινούνται μεταξύ νατουραλισμού και ιδεαλιστικής γενέκωσης, η οποία έχει αναφορά την απηχρότητα του κλασικισμού και τη διορικότητα της αρχαϊκής τέχνης (Π. Δούκας, Μ. Μακρής, Γ. Σκλάβος, Τ. Χρυσοκίθου).

Ο εξηρησεισμός αντιπροσωπεύεται από ένα έργο του Γ. Γεωργιάδη και η αφαίρεση από τα έργα των Γ. Λάμπρου, Μ. Μακρή και Θ. Παπαγιάννη.

Οι ευρύτερα παιδευτικοί στόχοι της έκθεσης εξειδικεύονται από το μουσειοπαιδαγωγικό πρόγραμμα, το οποίο απευθύνεται στις μικρές ηλικίες του Δημοτικού και των τάξεων του Γυμνασίου.

Μέσα από το πρόγραμμα αυτό, τα παιδιά, με ψυχαγωγικό τρόπο, ομαδική συνεργασία και επί τόπου δουλειά, εξοικειώνονται με τις βασικές έννοιες της ιστορίας της τέχνης, με αλληλοκά ρεύματα, με χαρακτηριστικά του έργου συγκεκριμένων Ελλήνων καλλιτεχνών, αλλά και με διαδικασίας δημιουργικής καλλιτεχνικής έκφρασης.

Δ. Περδικιδης (1922 - 1990), "Σελθέων" (ελαστογραφία), Σελά. Μ.Ι.Ε.Τ.

Μ. Μακρής (1913 - 1993), "Γυναικία που κινείται" (μολύβδος), Σελά. Ε.Τ.Ε.

Θ. Παπαγιάννης (1942), "Σύμπλεγμα" (μάρμαρο), Σελά. Μ.Ι.Ε.Τ.

Θ. Απάρτης (1889 - 1972), "Γίαννης Ψυκάρης" (αρχαϊκόσ), Σελά. Μ.Ι.Ε.Τ.

Γ. Σκλάβος (1927 - 1967), "Αθηναία κόρη" (μάρμαρο), Σελά. Ε.Τ.Ε.